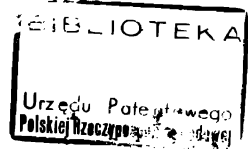


6 maja 1930 r.

A45c 5/12 ²

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 11610.

Kl. 33 b 7.

Raffaele Martelli
(Londyn, Wielka Brytania).

Waliza - pudło podróżne do okryć.

Zgłoszono 7 grudnia 1928 r.
Udzielono 31 stycznia 1930 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy waliz, pudeł do okryć oraz innych podobnych pomieszczeń do przenoszenia pakunków ręcznych. Nadaje się on szczególnie do waliz, przeznaczonych do przenoszenia okrycia lub innej części odzieży w osobnym przedziale, przyczem w razie potrzeby można podczas podróży lub przenoszenia utrzymywać tę część odzieży pod lekkim naciskiem.

Zgodnie z wynalazkiem w pudle do przenoszenia pakunków (oznaczanem ogólnie w opisie terminem „waliza”) umieszczona jest przegroda stała lub ruchoma; przegroda ta ma w przybliżeniu kształt litery L i oddziela we wnętrzu walizy wąski

przedział, którego długość całkowita jest większa od długości większego boku walizy. Ten osobny przedział służy do pomieszczenia odzieży, jak np. żakietu lub palta.

Wymieniona przegroda może być wykonana z jednej lub kilku części, najlepiej z materiału sztywnego, i w przypadku gdy jest ruchoma może być przesuwana wzdłuż lub wpoprzek lub po przekątnej walizy, oraz umocowana następnie w dowolnie obranym położeniu, za pomocą śrub lub innych odpowiednich narzędzi, utrzymując odzież pod lekkim naciskiem. Jedno z ramion przegrody może być wygięte na zewnątrz, dzięki czemu przedział ubraniowy jest rozszerzony w celu umie-

szczenia w nim grubszych części złożonego ubrania, np. marynarki.

Na rysunku przedstawione są dwie postacie wykonania walizki.

Fig. 1 przedstawia widok zgóry walizy, zaopatrzonej w przegrodę, złożoną z dwóch części ruchomych niezależnie jedna od drugiej; fig. 2 stanowi w zwiększonej skali przekrój wzdłuż linii 2—2 fig. 1; fig. 3 przedstawia widok zgóry walizy, zaopatrzonej w przegrodę ruchomą wykonaną z jednej sztuki; fig. 4 przedstawia przekrój według linii 4—4 fig. 3.

A oznacza kadłub walizy, z której zdjęto pokrywkę. Rączka lub rączki, jak również zamek lub zamki mogą być różnego typu. *B* oznacza główną część przegrody, a *C* — jej część poprzeczną; część ta może być oddzielana i osobno uruchomiana, jak to widać z fig. 1 i 2, albo też może stanowić jedną całość z częścią główną *A*, jak na fig. 3.

W przykładzie przedstawionym na fig. 1 i 2 na dnie walizy umocowana jest prowadnica *D* z rowkiem; podobna prowadnica *E* umocowana jest na wewnętrznej stronie tylnej części walizy, oraz trzecia prowadnica *F* przytwierdzona jest na wewnętrznej powierzchni jednej ze ścian czołowych walizy. Ramię podłużne *B* przegrody zaopatrzone jest w listwy *G* i *H*, współdziałające odpowiednio z prowadnicami lub ślizgownicami *D* i *F*, zaś część poprzeczna *C* przegrody zaopatrzona jest w listwę *J*, współdziałającą z prowadnicą *E*. Części *B* i *C* przegrody mogą być ze sobą połączone, np. zapomocą rzemienia *K*, którego długość reguluje się zapomocą sprzączki *K*¹.

Każda z listw zaopatrzona jest w nagwintowany trzpień *M*, na który można nakręcić naśrubek lub główkę *N*, w celu umocowania listwy i części dźwigającej ją przegrody w dowolnie obranym położeniu zapomocą docięnięcia naśrubka *N* do brzegów szpary w prowadnicy. Każdą część

przegrody walizy można umieścić równolegle do sąsiedniej ściany lub też ukośnie i to na dowolnych odległościach w granicach przewidzianego regulowania.

Jak widać z fig. 3 i 4 części *B* i *C* przegrody umocowane są na poprzeczce *P*, osadzonej również na listwie *R*. Listwa ta zaopatrzona jest w sztywne przedłużenie rozgałęzione na dwa ramiona *r*¹, obejmujące nakrętkę *W*, nakręconą na śrubę *S*, która przenika dno walizy i jest w niem zamocowana zapomocą główki *V*. Nakrętka *W* na swej dolnej powierzchni posiada małe ostrza, które pod wpływem przykręcania śruby wbijają się w dno *Y* walizy, aby w ten sposób umieścić nieruchomo tę nakrętkę. Naśrubek lub główkę *T* nakręca się na śrubę *S* i dociąga się w celu utrzymania listwy *R* w odpowiednim położeniu; jak widać z figury 4 główka ta opiera się na górnych brzegach przedłużenia *r*¹. A zatem zespół przegród *B—C* można regulować w walizce przekątniowo, regulując zapomocą jednego zabiegu jednocześnie szerokość części podłużnej i poprzecznej przedziału oddzielonego zapomocą tej przegrody. Oczywiście można stosować i wszelkie inne sposoby regulowania położenia przegrody. Jedna lub druga część *B* i *C* (albo obie) mogą być wygięte, aby zmienić kształt przedmiotu odpowiednio do potrzeby; np. (fig. 3) część *B* może być zgięta w miejscu *b*¹ tak, żeby przestrzeń, zawartą między ramieniem *b*² przegrody a wewnętrzną przednią ścianą walizy, zwiększyć w celu umieszczenia w tem miejscu ubrania lub innego przedmiotu o większej grubości niż w innych częściach przedziału.

Przy użyciu przegród ruchomych, jak w przykładach powyższych, w pewnym ich położeniu pozostaje na jednym lub każdym końcu luz, czyli wolna przestrzeń między przedziałem a główną częścią walizy, aby zapewnić pewną swobodę przy przesuwaniu przegrody, lecz przy użyciu

przegrody nieruchomej w kształcie litery L oba jej końce najlepiej jest przytwierdzić do ścian walizy.

Należy zaznaczyć, że przez zastosowanie przegród w postaci litery L, nieruchomych lub ruchomych, można w walizie utworzyć przedział, którego długość będzie większa, niż całkowita długość walizy; przedział ten może służyć do pomieszczenia zakietu, płaszcza lub innych części ubrania, dających się zgiąć zgodnie z kątem wymienionego przedziału, przyczem dzięki zastosowaniu przegrody przesuwalnej prostej lub w kształcie litery L można na ubranie umieszczone w tym przedziale wywierać pewien nacisk.

Wynalazek dotyczy nie tylko nowych przegród ruchomych, stosowanych w opisanym celu, lecz również i przegród stałych, o ile mają one kształt litery L i oddzielają przedział odpowiednio wąski w porównaniu z całkowitymi rozmiarami wewnętrznymi walizy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Waliza-pudło podróżne do okryć, znamieną przegrodą stałą lub ruchomą w przybliżeniu w kształcie litery L, umie-

szczoną w pudle tak, iż oddziela ona przedział stosunkowo wąski i długi wzdłuż dwóch przyległych boków pudła.

2. Waliza-pudło według zastrz. 1, znamieną przegrodą złożoną z jednej lub kilku części, ułożonych w przybliżeniu w kształcie litery L, i odgraniczającą przedział, zawierający dwie części, których długość całkowita jest większa niż maksymalna długość pudła.

3. Waliza-pudło według zastrz. 2, znamieną tem, że położenie przegrody może być regulowane celem zmiany szerokości przedziału.

4. Waliza-pudło według zastrz. 2, znamieną tem, że przegroda zawiera dwie części umieszczone względem siebie w przybliżeniu pod kątem prostym, dające się regulować niezależnie wzdłuż i w poprzek pudła.

5. Waliza-pudło według zastrz. 2, znamieną tem, że przegroda jest zgięta celem zwiększenia szerokości przedziału na części jego długości.

Raffaele Martelli.

Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

Fig.1

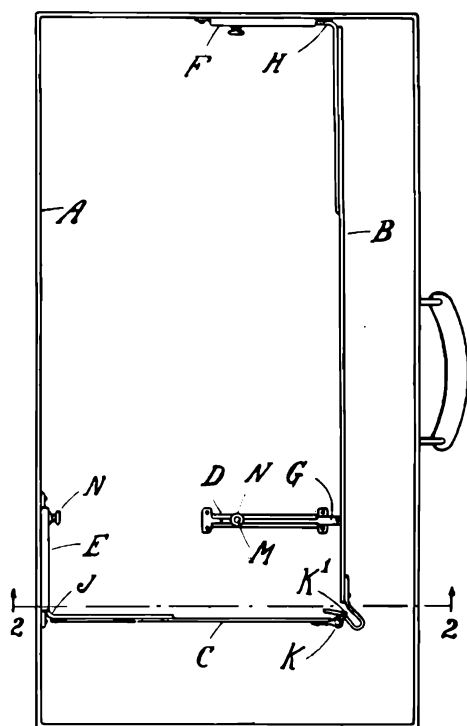


Fig. 3

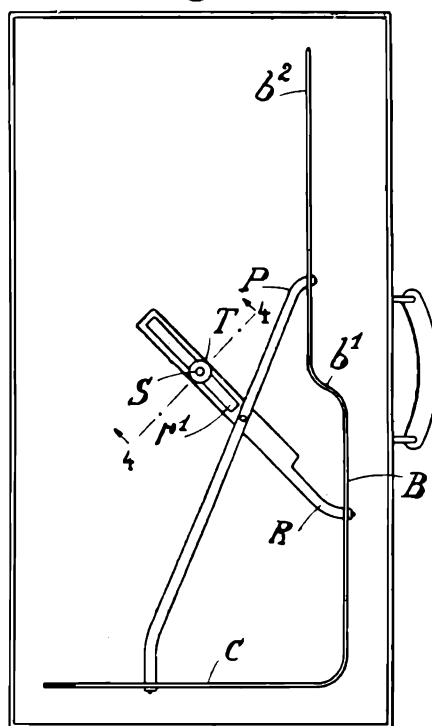


Fig. 2

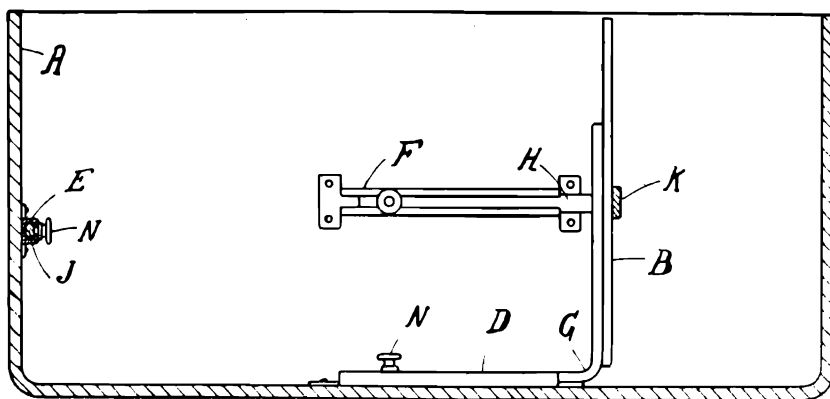


Fig. 4

